

## Dalcroze yaklaşımı ve erken çocukluk müzik eğitimi (EÇME) için önerileri

Yunus Yapalı<sup>1</sup> 

**Öz:** Bu çalışma Emile Jaques - Dalcroze' un önerilerinden hareketle yaklaşımının anlaşılmasına ve (EÇME) erken çocukluk müzik eğitiminin zenginleştirilmesine yardımcı olacak önemli bilgiler sunmak amacıyla hazırlanmıştır. Çalışmada öncelikle Dalcroze' un yaşamı ve müzik eğitimi yaklaşımı kısaca açıklanmış sonrasında da EÇME' nin çocuğun tüm gelişim alanlarına yapmış olduğu katkıları yurt içi ve yurt dışı çalışmalarla desteklenerek açıklanmıştır. Son olarak da Dalcroze' un 1931 yılında 3. Basımı yapılan "Rhythm, Music and Education" isimli kitabının "Music and The Child " bölümünde çocuklara yönelik müzik eğitimi konusunda öğretmenler ve ebeveynler için sunduğu öneriler alanda yapılan bilimsel yayınlarla desteklenerek açıklanmıştır. Çalışmanın odağında, Dalcroze' un yaklaşımıyla ilgili kuramsal bilgiler sunmanın dışında yaklaşımı ebeveyn ve öğretmenler için uygulanabilir eğitim önerileriyle daha anlaşılır kılmak yer almaktadır. Dalcroze' un önerilerinden hareketle çalışma EÇME' yi zenginleştirmek, eğitimcilere, öğretmenlere ve ebeveynlere pratik rehberlik sağlamak adına önemli bilgiler sunmaktadır.

**Anahtar Kelimeler:** Erken çocukluk müzik eğitimi, müzik ve çocuk, Dalcroze' un müzik eğitimi önerileri.

## Dalcroze approach and recommendations for early childhood music education (ECME)

**Abstract:** This study has been prepared with the aim of facilitating the understanding of Emile Jaques-Dalcroze's approach and providing important information to enrich Early Childhood Music Education (ECME). Initially, the life and music education approach of Dalcroze are briefly explained, followed by the contributions of ECME to various areas of child development, supported by domestic and international studies. Finally, the recommendations provided by Dalcroze in the "Music and The Child" section of his book "Rhythm, Music and Education," published in its 3rd edition in 1931, regarding music education for children, are elucidated with scientific publications in the field. The focus of the study goes beyond presenting theoretical information about Dalcroze's approach, aiming to make it more comprehensible with practical educational suggestions for parents and teachers. Drawing from Dalcroze's recommendations, the study offers important insights to enrich ECME and provide practical guidance to educators, teachers, and parents.

**Keywords:** Early childhood music education, music and children, Dalcroze's music education recommendations.



TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NİN YÜZÜNCÜ YILI

**Başvuru/Submitted**  
18 Ara / Dec 2023  
**Kabul/Accepted**  
6 Mar / Mar 2024  
**Yayın/Published**  
21 May / May 2024

<https://doi.org/10.59320/alanyazin.1406430>

**Derleme Makalesi**  
Review Article

Alanyazın  
Eğitim Bilimleri  
Eleştirel İnceleme Dergisi  
CRES Journal  
Critical Reviews in Educational Sciences  
2024, 5/1.

Yapalı, Y. (2024). Dalcroze yaklaşımı ve erken çocukluk müzik eğitimi (EÇME) için önerileri. *Alanyazın*, 5(1), 57-69.

**Okul Yöneticileri Derneği**  
e-ISSN: 2718-0808

<sup>1</sup> Öğr. Gör. Dr., Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Hafik Kamer Örnek MYO, yunusyapali@cumhuriyet.edu.tr

## Giriş

Türkiye'de erken çocukluk dönemi, okul öncesi dönem olarak 0-6 yaş aralığını, bazı kaynaklara göre ise 0-8 yaş arasını içermektedir (Tunçeli ve Zembat, 2017). Çalışmada erken çocukluk dönemi ile çocuğun okul öncesi dönemi ve ilkökul dönemini kapsayan 0-10 yaş arası kastedilmektedir. Erken çocukluk döneminde müzik eğitimi, çocukların hayatlarına müziği daha fazla dâhil etmenin ve onları müziğin dünyasına çekmenin önemli bir yoludur. Bu dönem çocukların müziği keşfetmesi ve gelişimine yansıtması açısından kritik bir öneme sahiptir. Emile Jaques-Dalcroze'un yaklaşımında bireyler kazandırmak istediği özellikler şu şekilde sıralanabilir: müziği hissetme, düşünme ve somut bir şekilde deneyimleyerek bedenle ifade edebilme. Bu yaklaşım, bireylerin müziği içselleştirmelerini sağlamayı, grupla iş birliğine dayalı uygulamalar sunmayı, yaratıcı ifade becerilerini geliştirmeyi hedefleyerek özsaygı ve özgüvenlerini artırmayı amaçlamaktadır.

Dalcroze ve yaklaşımını konu alan çalışmalar incelendiğinde eğilimin; yaklaşımın etkinliği (Juntunen & Hyvönen, 2004), erken çocukluk eğitimi (Aksan & Gün, 2022; Büyükgönceç Polat, 2018; Crumpler,1982; Tunçer & Doğrusöz, 2013), ritmik eğitim (Alperson, 1995; Mead, 1996; Seitz, 2005), öğrenme becerileri (Caldwell, 1993; Wang, 2008), yaratıcılık ve ifade becerileri (Daly, 2022; Greenhead et al., 2016), eğitimsel ve kültürel bileşenler (Özmenteş, 2021), öğretim yöntemleri ve materyalleri (Johnson, 1993; Özal, 2007; Özal,2022; Türkmen, 2016) ve yaklaşımın uygulamalarını kullanarak, çocuklara daha etkili ve faydalı bir müzik eğitimi sunmayı amaçlayan çalışmalar (Findlay, 1995; Özmenteş ve Bilen, 2005) yönünde olduğu görülmektedir.

Veri toplama süreci literatür taraması ile gerçekleştirilmiştir. Dalcroze'un kendi yazıları ve ilgili diğer kaynaklar, müzik eğitimi ve erken çocukluk dönemi üzerine odaklanan literatürle bütünleştirilerek incelenmiştir. Dalcroze'un müzik eğitimine dair temel prensipleri ve önerileri belirlenmiştir. Daha sonra erken çocukluk döneminde müzik eğitiminin çocuğun bilişsel, duygusal, sosyal ve motor gelişimine olan katkıları yapılan ulusal ve uluslararası çalışmalarla desteklenerek açıklanmıştır. Son olarak da Dalcroze'un 1931 yılında yayımlanan "Rhythm, Music and Education" kitabının "Music and The Child" başlıklı bölümünden alınan önerileri çocuklara yönelik müzik eğitimi konusunda öğretmenlere ve ebeveynlere pratik rehberlik sağlaması amacıyla maddeler halinde sıralanmıştır.

Bu çalışma, Dalcroze'un yaklaşımını ele alan diğer çalışmalara ek olarak, çocukların gelişiminde kritik bir rol oynayan bu dönemde müziği çeşitli boyutlarda deneyimlemenin yollarını ve faydalarını sunmayı amaçlamaktadır. Dalcroze'un önerilerinin; çocukların müziksel deneyimler kazanmasında uygun çevre koşulları ve eğitim olanaklarını sunan ebeveyn ve öğretmenlere, sağlamış oldukları rehberliği daha verimli hale getireceği ve kolaylıklar sağlayacağı düşünülmektedir.

### Emile Jaques-Dalcroze' un yaşamı ve müzik eğitim yaklaşımı

İsviçreli bir müzik eğitimcisi ve aynı zamanda besteci olan Dalcroze, -özellikle müzikle beden hareketini birleştirme fikrine odaklanan- müzik eğitimi yaklaşımıyla tanınan pedagog bir müzisyendir. Alman kökenli bir anne ve İsviçre kökenli bir babanın oğlu olarak 6 Temmuz 1865 yılında Viyana'da doğmuştur. 8 yaşında Cenevre'ye gitmiş ve müzik konservatuvarının öğrencisi olmuş, 1892 yılında Cenevre Konservatuvarı'nda Armoni Profesörü unvanını almıştır. 19. Yüzyılın sonlarında Cenevre konservatuvarında öğrencilerinin almış olduğu müzik eğitiminin yetersiz olduğunu düşünerek öğrencileri müziğe daha coşkulu bir şekilde katılmaya teşvik etmeyi ve müziğin somut bir deneyim haline gelmesini sağlamayı hedeflediği ritmik hareket sistemini geliştirmiştir. Müziğin kulağa hitap etmekten öte, tüm vücuda ve duygulara hitap etmesi gerektiği düşüncesiyle -müzik öğretimini sıkılaştırdığını düşündüğü- solfej eğitiminin yerine müziği bedensel deneyim ve hareketle birleştirerek aktif katılımı teşvik ettiği ritmik yöntemini derinleştirmeyi ve öğretmeyi amaçlamıştır. Dalcroze, müzik eğitiminin bireysel yeteneklerin teknik gelişimine odaklandığını ancak öğrencilerin müziğin ifadesine ve içsel bilincine dair yetersiz olduğunu ve bu eksikliğin giderilmesi gerektiğini savunmaktadır (Dalcroze, 1912). Cenevre Konservatuvarı'ndaki eğitim yöntemlerini geliştirmiş ve öğrencilere müziği daha etkili bir şekilde anlatmak için ritmik hareketlerin nasıl kullanılacağını açıklamıştır. Bu yaklaşımın, müziği öğrenmeyi daha eğlenceli ve etkili bir deneyim haline getirdiği, müziğin daha derin bir anlayışı teşvik ettiğini ve müziğin hareket yoluyla kolaylıkla öğretilabileceğini savunmuştur (Caldwel,1993).

Dalcroze'un yaklaşımı ritmik eğitim, hareket, işitsel algı, anlık doğaçlamalar, oyun, eğlence, özgüven, ifade zenginliği ve işbirlikçi yaklaşımı içeren temel unsurları barındırır. Bu unsurlar, müziğin daha iyi anlaşılması, ifade edilmesi ve keyifli bir öğrenme ortamının oluşmasına yardımcı olur. Ayrıca öğrencilere, müziği bir yaşam tarzı olarak benimseme ve daha fazla kişisel anlam kazandırmaya yönelik bir perspektif sunar (Anderson, 2012). Bu yöntem, fiziksel eğitim, dans veya anaokulu programlarından alınan fikirleri değil, kendi özgün eğitim hedeflerine sahip olan ve tam entegre müziksel yetenek gelişimine katkı sağlayan bir yaklaşımı benimser (Berger, 1999). Dalcroze ritmik eğitimin öğrencilere gözlem yapma, analiz etme, anlama ve hafıza geliştirme gibi beceriler kazandırdığını, onları daha duyarlı ve karakterli

hale getirdiği vurgulamaktadır. Ayrıca, ritmin müziğin temel bir unsuru olduğu ve müziğin daha etkili bir şekilde öğretimi ve anlaşılmasına katkı sağladığını belirtmektedir (Dalcroze, 1912).

Dalcroze yaklaşımı; “eurhythmics” (ritmik hareketler veya ritmik beden eğitimi), “solfej” (nota okuma veya nota eğitimi) ve “empvizasyon” (serbest çalma veya serbest yaratım) olmak üzere üç ana öğretim dalını içermektedir (Dalcroze Society of America, 2023; Roach, 1980). Eurhythmics, kelime anlamıyla "iyi ritim" olarak nitelendirilebilir. Kalp atışımız, nefes alış verişimiz, adımlarımız gibi vücudumuzu canlandıran ritimleri fark etmek, vücudumuzu doğal bir çalgı aleti haline getirebilir. Dalcroze, eurhythmics'i ritmik duyuyu uyandırmak için geliştirdi. Temelde eurhythmics, hareketi ve müziği birleştirerek öğrencilerde sembollere çevrilebilecek, hatırlanabilecek ve daha sonra istendiğinde içselleştirilip icra edilebilecek işitsel ve kinestetik imgelerin kişisel bir repertuarını oluşturur. Dalcroze eğitiminin ikinci bölümü ritmik solfejdır. Melodi ve uyumun çalışılmasını içerir. Ritmik müziği ifade etmek için kullanılan ve ilk enstrüman olarak görülen vücuda ek olarak, ses de temel ve tonal bir enstrüman olarak görülmektedir. Üçüncü öğretim dalı "empvizasyon" ise yaratıcılığı teşvik eder. Öğrencilerin başlangıçta hareketle empvizasyon yapmayı öğrenmeleri daha sonra ses ve sınıf enstrümanlarını yaratıcı bir şekilde kullanmalarını sağlar (Berger, 1999).

Juntunen (2020), müzik eğitiminde hareket kullanmanın bedensel öğrenmeyi teşvik etmek için pratik bir potansiyele sahip olduğunu bildirmektedir. Dalcroze yöntemi ise bedensel öğrenme ve müziği hareketle birleştiren özel bir pedagojik yaklaşım sunmaktadır. Dalcroze yöntemi, ritmik eğitimi daha etkili hale getirmek için müziğin ritmi, beden hareketleri, vücut dilinin kullanımı ve grup çalışması gibi unsurları bir araya getiren bir yaklaşım sunar. Bu nedenle, ritmik eğitim ve Dalcroze yöntemi arasında güçlü bir ilişki bulunmaktadır. Başta Cenevre’de bulunan Dalcroze Enstitüsü olmak üzere Avrupa’da birçok ülkede, Türkiye’de ise sadece İstanbul Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Devlet Konservatuvarı’nda ritmik eğitimi verilmektedir (Eren, 2019).

### Erken çocukluk döneminde müzik eğitimi

Müzik insanın iç dünyasını anlaması ve ifade etmesinde duygusal bir araç, zihinsel dengenin ve gelişimin destekleyicisi, sosyal bağların güçlendiricisi, gelişim alanlarına (fiziksel, zihinsel, duygusal, sosyal vb.) yapmış olduğu katkısıyla tüm kültürlerde ve toplumlarda eğitimin vazgeçilmez bir ögesi olarak görülmektedir. Dalcroze kendi sisteminin oluşturulmasının temelinde yatan fikrin, geleceğin eğitiminin öncelikle çocuklara kendilerini tanımalarını, zihinsel ve fiziksel yeteneklerini öncekilerin çabalarıyla karşılaştırarak ölçmelerini ve bu yetenekleri kullanabilmelerini sağlayacak egzersizlere tabi tutmalarını gerektirdiğini; böylece bireysel ve toplu varoluşlarının gereksinimlerine uyum sağlayabileceklerini söylemektedir (Jaques-Dalcroze, 1931,vii-viii).

Erken çocukluk döneminde müzik eğitimi, çocukların müzikle erken tanışmalarını ve müziği anlamalarını sağlamaktadır. Bu eğitim çocukların zihinsel, duygusal, psikomotor ve sosyal gelişimlerine ve becerilerine olumlu katkılarda bulunmaktadır. Erken çocukluk döneminde müzik eğitimi, dil gelişimine olumlu katkılarda bulunur. Bu konuda yapılan çalışmalar (Bolduc et al., 2020; Brandt et al., 2012; Linnavalli et al., 2018; Lorenzo et al., 2014; Orsmond & Miller, 1999) çocukların dil becerilerini artırdığını ve kelime dağarcığını genişlettiğini göstermektedir. Müzik eğitimi, bilişsel becerilere de olumlu etkiler sağlar. Araştırmalar (Campbell & Scott-Kassner, 2002; Houlahan & Tacka, 2015; Radocy & Boyle, 2012) özellikle matematiksel yetenekler, problem çözme becerileri ve yaratıcı düşünme üzerinde müzik eğitiminin olumlu etkilerini vurgular. Ayrıca, çalgı aleti çalmanın el-göz koordinasyonunu desteklediği belirtilmektedir. Duygusal ve sosyal gelişime katkılarıyla müzik eğitimi, çocukların duygusal anlayışlarını artırır. Aynı zamanda şarkı söyleme, müzikle ifade etme ve empati geliştirme, sosyal becerileri ve iletişim becerilerini güçlendirir (Gerry et al., 2012; Hallam, 2010; Harrington et al., 2001; Muhonen, 2014; Ruokonen et al., 2021; Pitt, 2020). Müziksel aktiviteler, özellikle dinleme, çalma ve ritim takibi gibi, çocukların dikkat ve konsantrasyon becerilerini artırır (Karaol, 2013; Özel, 2018; Özkale, 2010; Rickard et al., 2010; Schellenberg, 2001). Müzikle uğraşan çocuklar, özsaygı ve özgüven kazanırken, aynı zamanda kültürel farkındalıklarını artırır (Coşkun, 2018; Clarke et al., 2015; Fiske, 1999; Kaçmaz & Çağlar, 2022; Kandır & Türkoğlu, 2015; Lazdauskas, 1996).

Çocukların öğrenmeleri genellikle oyun ve taklit odağında yetişkinler ve çevreleriyle girdikleri etkileşimler aracılığıyla gerçekleşmektedir (Göncü, 2012; Özeke, 2017). EÇME uygulamalarında şarkı söyleme, enstrüman kullanma ve Dalcroze' un müzik eğitimi yaklaşımının temelini oluşturan hareket (Anderson,2012), EÇME’ de en iyi uygulamalar arasında gösterilmektedir (Barrett, Schachter, Gilbert & Fuerst, 2022). Dilin iletişim ve ifade aracı olduğu gibi müzik de duygusal ifade, sosyal ilişkiler ve diğer birçok işlevi içerebilmektedir (Jentschke, 2016). Duygu ve düşüncelerin aktarımında etkili bir yol olarak görülen müzik ve hareket aynı zamanda sanatsal deneyimler yaşamının ve beden farkındalığının gelişmesinin kaynağı olarak görülebilir.

## Emile Jaques-Dalcroze' un öğretmenlere ve ebeveynlere önerileri

Dalcroze'un ilk baskısı 1921 yılında yayımlanan ve 1931 yılında Harold F. Rubinstein tarafından Fransızcadan İngilizceye çevrilen 'Rhythm, Music and Education' isimli kitabının 'Music and The Child' bölümünde, çocuklara yönelik müzik eğitimi konusunda öğretmenler ve ebeveynler için bir takım öneriler bulunmaktadır. Ebeveynlerin ve öğretmenlerin; çocuklarının müzikle daha fazla etkileşimde bulunmalarına yardımcı olacak stratejiler geliştirmeleri, müziğe erken yaşta ilgi uyandırma, müzik duyarlılıklarını geliştirme ve çocuklardaki müzik yeteneğinin gelişimi için önemli bilgiler içerdiği düşünülen öneriler literatürdeki diğer çalışmalarla destelenerek maddeler halinde sıralanmıştır.

Dalcroze'a göre;

- Çocuklardaki müzik yeteneği keşfedilmesi ve geliştirilmesi gereken bir potansiyeldir; fakat bu her zaman kolaylıkla tanımlanabilecek kadar net ve belirgin olmayıp sanıldığından daha derinlerde olabilir. Eğitimcilerin bu tanılamayı doğru ve güvenilir bir şekilde yapmaları için daha fazla uğraş vermeleri gerekebilir. Dikkatli gözlem, farklı türlerde müziksel deneyimler, çalgı denemeleri, müziksel grup etkinlikleri, sabırlı ve destekleyici bir ortamın çocuklardaki müzik yeteneklerinin keşfinde önemli olduğu düşünülmektedir. Eğitim çocukların müziksel içgüdülerini geliştirmeye yönelik olmalıdır.
- Müzik yeteneği sadece seslerin tanınması ve ayırt edilmesi ya da vokal veya çalgı icrasına bağlanamaz. İyi bir müzik kulağına sahip olmak, sadece net ve doğru seslerin ayırt edilmesinden daha fazlasını gerektirir. Müzik yeteneği seslerin yanı sıra ritim, dinamikler, tempo ve kontrastlar gibi müzik nüanslarını ve değişiklikleri ayırt edebilme yeteneği ile bu ölçütlerin kombinasyonu olarak ortaya çıkabilmektedir. Zaman içerisinde geliştirilebilen ve kişiden kişiye farklılıklar gösterebilen bu yeteneklerin ölçülmesinde kişinin müziği nasıl duyumsadığı, hissettiği, ifade ediş tarzı ve nasıl geliştirdiğinin gözlemlenmesinin önemli olduğu düşünülmektedir.
- Müzik sadece notaların doğru bir şekilde çalınmasından ibaret değildir. Doğru notaları çalmak önemli olsa da, bir müziğin gerçekten canlanması ve ifade bulması için daha fazlası gerekir. Bu noktada özellikle müziği hissetme, yorumlama ve içsel bir ifadeyle sunma yeteneği büyük bir öneme sahiptir. Müzik sadece teknik bir yetenek değil, aynı zamanda içsel bir anlayış, ifade ve yaratıcılık gerektirir. Dalcroze'un bu düşüncesi Dr. John M. Feierabend tarafından geliştirilen "Conversational Solfege" yaklaşımıyla benzerlikler de göstermektedir. Her iki yaklaşım da müziği bedenle ifade etmeye ve müziği hissetmeye önem verir. Feierabend, notasyonda görülenlerin enstrümanda karşılık gelen tuşlara basarak duyurulmasının müzik okuryazarlığı olarak adlandırılmayacağını, gerçek müzik okuryazarlığının görüleni duyma ve duyulanı görme yeteneğiyle ifade edilebileceğini savunmaktadır (Feierabend, 2019). Sadece notaların doğruluğuna odaklanmak yetersizdir. Müzik içsel duygu, yorum ve ifadeyle zenginleştirilmelidir. Çünkü müzik sadece teknik bir egzersiz değil aynı zamanda bir sanat ve duygu ifadesidir. Çocuklara müziğin nüanslarını takdir etmeleri ve dinleme çalışmalarlarıyla farklı çalma tarzları arasındaki farklıların anlaşılmasının sağlanması gerektiği öğretilmelidir. Örneğin, müziği "yakın veya uzak, legato veya staccato, hızlı veya yavaş, tiz veya bas, sessiz veya yüksek sesle" çalarken farklı nüansların nasıl ortaya çıkabileceği örneklerle açıklanabilir. Bu, çocukların müziği daha incelikli bir şekilde değerlendirmelerine ve hissetmelerine yardımcı olacaktır.
- Müzik sadece işitsel bir deneyim değil aynı zamanda fiziksel bir deneyim ve içsel bir duygudur. Çocukların müziği sadece kulağıyla değil, tüm varlıklarıyla hissederek ve içselleştirerek öğrenmeleri ve daha derinlemesine anlamalarını teşvik etmek gerekmektedir. Dalcroze'a göre performans çocukların duygusal algılarını, yaratıcılıklarını ve hafızalarını geliştirmektedir (Abramson, 1980).
- Çocukların çevresi müziksel gelişimlerini etkilemektedir. Yeteneğin gelişimi çevreden ayrı ele alınamaz (Freeman, 2000). Çocukların yeteneklerinin gelişiminde ve potansiyellerini tam olarak ortaya çıkarabilmek için çevresel destekler (Csikszentmihalyi et al., 1993) ve aile tutumları (Arnold & Subotnik, 1994; Bloom, 1985; Doxey & Wright, 1990) oldukça önem taşımaktadır. Çocuklar dil aksanlarını hızla öğrenebilirler. Ebeveynlerin çocuklarının çevrelerinde iyi müziği duymalarını ve deneyimlemelerini sağlamaları gerekmektedir. Çevrelerindeki sesler, aksanlar ve müzik onların kulağını, dolayısıyla müziksel gelişimlerini etkilemektedir. Çocuğun sert ses tonuna sahip bir bakıcıyla büyütülmesi bile kulağına olumsuz bir etki yapabilir. Bu nedenle, çocukların müziği en erken yaşlardan itibaren iyi bir şekilde duymaları ve içselleştirmeleri büyük önem taşımaktadır. Müziksel yeteneğin aktarımında genetik faktörlerin etkisine ek olarak müziğin öğrenilmesi için sunulan fırsatlar ve teşvik de çocukların müziksel gelişimi açısından büyük önem taşımaktadır (Sloboda & Howe,1991).

Müziksel yeteneği çok belirgin bir şekilde gözlenemeyen çocukların da onlara sağlanan destekle iyi bir şekilde gelişebileceğine yönelik kanıtlar mevcuttur (Sloboda et al., 2000).

- Ebeveynlerin çocukların müzik eğitimiyle ilgili karar verirken sadece ses güzelliğini ölçüt almaları doğru değildir. Ayrıca güzelliğin (neye, kime göre?) ne olduğu da ayrı bir tartışma konusu olarak değerlendirilebilir. Güzellikle ilgili öznel yargılar eğitim kararının belirleyicisi olmamalıdır. Ritim ve ses müziğin iki temel unsurudur. Müziği sevmeyen ve şarkı söylemekten hoşlanmayan çocukların sadece hareketlere olan sevgisi aracılığıyla şarkıları da sevmeye başlayabilirler. Bu durum müziğin sadece işitsel olarak değil, aynı zamanda bedensel olarak deneyimlenmesinin önemini vurgulamaktadır. Ritmik hareketlere olan ilgi, hafif işitsel yeteneklere sahip bir çocuğun bile müziği takdir etmesine yol açabilir çünkü duygusal bağlam müzikle olan ilişkiyi zenginleştirir (Gow, 1915). Müzik ritim ve ses unsurlarının yanı sıra bedensel deneyimle de ilişkilendirilmelidir. Müziği ifade etmek ve anlamak sadece işitsel yetilere dayalı değildir. Ritim ve hareket müziği anlamak ve ifade etmek için önemlidir. Bu sebeple çocuklara ritim ve hareket duygusu kazandırmak gereklidir.
- Bedenin eğitimi, sanatsal duyguların gelişimi ve karakterin oluşturulması için önemli bir rol oynar. Müziği ve sanatı anlamak ve ifade etmek için bedenin eğitilmesi önemlidir çünkü müzik yapmak sadece zihinsel bir aktivite değildir. İnsan bedeni ritme uygun ayak eşliği, parmak şaklatma, vücudu müzik eşliğinde harekete geçirme vb. gibi özel bir eğitim gerektirmeyen, doğal olarak ortaya çıkan dışardan kolayca gözlemlenebilen fiziksel tepkilerle müziğe cevap verir (Hodges, 2016). Müziksel etkinlikler esnasında yapılan fiziksel hareketler ve yaşanan duygusal deneyimler ile beyin, kaslar ve sinir sistemi işbirliği içerisinde çalışmaktadır (Wilson, 1986). Müzik beyne faydalarının (Peralta, 2018) yanı sıra vücut hissiyatı ve farkındalığıyla insan zekâsı ve güvenli bir ego yapısına katkı sağlar (Brody, 1953).
- Müzik eğitiminin eksikliği müziğin yaygın anlayışını ve takdirini sınırlandırmaktadır. Müzik sadece teknik yeteneklerle sınırlı değildir. Müzik içsel anlayış, zevk ve duygusal eğitimle ilgilidir. Müzik eğitimi, teknik becerilerden çok daha fazlasını içermektedir. Çocukların müziği anlamaları ve takdir etmeleri için duygusal eğitimin erken yaşlarda başlaması ve müziğin sadece enstrümantal becerilere dayalı olmadığına anlaşılması gerekmektedir.
- Piyano çalışmaları müzik yeteneklerinin gelişimine yönelik tek yol değildir. Müzik yeteneğini geliştirmek için piyano öğrenmeye başlamadan önce işitsel ve ritmik yetilerin geliştirilmesi gerekmektedir. Bazı müzik okulları öğrencilere teknik becerileri öğretmeye odaklanırken, duygusal ifade ve müziği anlama konularını ihmal edebilmektedirler. Bu da bazı öğrencilerin piyano çalışmalarını esnasında yaşadığı zorluklar nedeniyle müziği bırakma kararı alabilmekteler. Çocukların müzik eğitimine sadece teknik becerileri geliştirmek için odaklanmak yeterli değildir. Duygusal ifade, müziği anlama ve içsel gelişim gibi diğer önemli unsurlara da dikkat edilmesi gerekmektedir.
- Müzik eğitimi teknik yeteneklerin ötesine gitmeli, öğrencilerin duygusal ifade, iç gözlem ve deneyimlemeye dayalı bir müziksel ruh halini geliştirmeleri gerekmektedir. Bu yaklaşım, solfej, Eurhythmics ve doğaçlama konularını bir araya getirerek öğrencilere iç kulak gelişimi, iç kas hissi ve yaratıcı ifade becerilerini kazandırmayı amaçlar (Mead, 1996). Dolayısıyla, temel müzik eğitiminin merkezinde bu üç öge (solfej, Eurhythmics, doğaçlama) bulunur. Müzik eğitimi sadece teknik yeteneklere dayalı olmaması gerekir. Öğrencilerin iç kulaklarını geliştirmeleri, deneyimlemeleri ve müziği içselleştirmeleri gerekir. Dalcroze bir ezginin zihinde düşünülmesinin bile, insanın boğazında ses organlarında yayılması için gerekli olan kasları harekete hazır hale getirdiğini söyler. “Müzik insanla her şeyden önce zihinsel değil, fiziksel ve duygusal bağlamda bir ilişki kurmaktadır” (Özmenteş, 2007, 643). Dalcroze öğretimi, vücut hareketini kullanarak genel motor becerileri, koordinasyon ve vücut farkındalığını geliştirmeyi amaçlar. Özellikle küçük çocuklara temel becerileri, denge, koordinasyon, lokomotif hareket ve vücut pozisyonu gibi, geliştirmeye odaklanır. Bu tür bir öğretim genellikle çocukların hareketi keşfetmeye ve kendi vücutlarını keşfetmeye başlamasıyla başlar. Bu, farklı vücut pozisyonlarını keşfetmek, yaratıcı farklı yollarla hareket etmek, şarkılarda, hikâyelerde ve resimlerde hareketi düşlemek veya bir hikâyeyi hareketle anlatmak gibi yöntemlerle gerçekleştirilir. Bu süreçte halkalar, toplar veya eşarplar gibi araçlar sıkça kullanılır. Temel amaç, bu becerileri müzik aleti çalma, şarkı söyleme ve yönetme gibi ilgili aktivitelerle ilişkilendirip ustalaşmaktır (Juntunen, 2020).
- Müziği hikâyelerle ilişkilendirmek, çocuklara müziği sevdirmeye konusunda etkili bir yoldur. Hikâyeler, müziği bir anlam bütünlüğü içinde sunar ve çocuklara müziği karakterler, olaylar ve duygular aracılığıyla deneyimleme fırsatı sunar. Hikâyeler ve müziğin bir arada olması, müziği



çocuklar için daha cazip hale getirip çocukların müziği daha etkili bir şekilde anlamalarına ve sevmelerine yardımcı olabilir.

- Müzik bir duygu durumunun ürünüdür. Bu duygu durumunu da notalar ve armonilerle ifade edebilir. Sanat duygusal bir ifade biçimidir. Müzik, duyguların ifadesi için güçlü bir sanattır ve müziği deneyimlemek için özgün duygusal deneyimlere ihtiyaç vardır(Dalcroze,1931). “Müzik; mutluluk, hüznün, heyecan, nostalji ve daha birçok duygusal tepkiyi uyandırma gücüne sahiptir” (Juslin, 2016, s.199). Juslin, çalışmasında müziğin neden duygusal tepkiler uyandırdığını anlamaya yönelik yapılan çalışmalarda iki ana yaklaşımdan bahsetmektedir. Birincisi müziğin özelliklerini inceleyerek doğrudan bir bağlantı kurmaya çalışır, ikincisi ise hem neden müziğin bir duygu uyandıracığını hem de neden bu duygunun belirli bir tür olacağını açıklamayı amaçlar. Birinci yaklaşım farklı dinleyicilerin aynı müziğe farklı tepkiler verebilmesi nedeniyle yetersiz bulunmaktadır. İkinci yaklaşımı ise farklı mekanizmalar (müzikle beklenti ilişkisi, müziğin insanların belleğindeki özel anları tetikleme gibi.) önermekte ve bu mekanizmalar müziğin duygusal etkilerini açıklamak için farklı teorilere dayanmaktadır. Juslin, müziğin duygusal tepkilerini açıklamak için ikinci yaklaşımı savunmaktadır. Juslin, bu mekanizmaların müziğin duygusal etkilerini açıklamak için önemli olduğunu savunur ve bu mekanizmalara dikkat çeker (Juslin, 2016).
- Gabrielsson (2016)’da duygusal ifadenin ( tempo, mod, tonalite, yükseklik, aralıklar, melodi, ritim, vurgu, ses rengi, vb.) birden çok müziksel faktör tarafından etkilenmekte olduğunu ve her bir faktörün farklı duygusal ifadeleri tetikleyebildiğini; bu durumun müziğin karmaşıklığını ve duygusal ifadeyi anlamak için hangi faktörlerin dikkate alınması gerektiğini belirtmektedir. Örneğin, "gerilim" algısı, müzikteki disonans, yüksek ses seviyesi, yükseklik, çıkış yönü, metrik yapı, not yoğunluğu, armonik karmaşıklık, ritmik karmaşıklık, melodi beklentisi ve tekrar, yoğunlaşma gibi birçok faktörle ilişkilendirilebilir. Dolayısıyla müziğin duygusal ifadesi, birçok farklı müziksel faktörün karmaşık etkileşimleri sonucu oluşur ve her bir faktör belirli bir duygusal ifadeyi tetikleyebilir. Bu faktörlerin etkileşimleri, müziğin duygusal zenginliğini ve çeşitliliğini oluşturan temel bileşenlerdir. Sanatçı kendi duygusal deneyimlerini ve duygusal içgüdülerini eserine yansıtır. Müziğe olan ilgi ve sevgi, erken yaşlarda aşılması gerekmektedir. Kişinin bir alet çalmadan önce müziksel bir zeminde yetiştirilmesi gerekir. Müziksel hale gelen birey çalgısında çok daha hızlı ilerleyebilecektir. Çocuklar beş veya altı yaşından itibaren temel müzik eğitimine başlamalı ve bu eğitim müziğe olan ilgiyi artırmak ve müziğin takibini daha erişilebilir hale getirmek amacıyla tasarlanmalıdır.
- Müzik eğitim sisteminde daha fazla vurgulanmalıdır. Okullardaki müzik eğitimine daha fazla zaman ve önem verilmelidir.
- Müziğin insan ruhu üzerindeki etkisi önemsenmelidir. Dalcroze’a göre Eurhythmics’in amacı: “öğrencilerin derslerinin sonunda "biliyorum" demek yerine "deneyimledim" diyebilmelerini sağlamak ve böylece kendilerini ifade etme arzusunu oluşturmaktır” (Dalcroze, 1931, 119).
- Geçmiş nesillerin bilgisine dayalı eğitimin yeterli olamayacağını vurgulayarak öğrencilere kendi yaşamlarını yaşama ve bu yaşamları diğer insanlarınkiyle uyumlu hale getirme becerilerini kazandırmaya odaklanılması gerektiğini vurgulamaktadır (Dalcroze,1931).
- Dalcroze eğitim sisteminin gelecekteki ihtiyaçlarına dair bir bakış açısı sunarak eğitimcilerin pedagojinin evrimini takip etmelerinin faydalı olabileceğini belirtmektedir. Ona göre pedagojinin temel fikri çocukların kendi kapasitelerini bilme ve kullanma yeteneği kazanmalarını sağlaması gerektiğidir. Müzik sadece bir öğrenme dalı değil aynı zamanda bir eğitim dalıdır. Okullar öncelikle çocukların fiziksel ve zihinsel gelişimlerini şekillendirmeyi ve onları yaşam için hazırlamayı amaçlamalıdır.
- Aronof (1983) “Dalcroze Strategies for Music Learning in the Classroom” isimli çalışmasında Dalcroze’un müzik-hareket oyunlarının, sınıf ortamına uyarlanmasına uygun olan üç farklı tür içerdiğini belirtmektedir. Birincisi, “Takip Oyunu” olarak adlandırılabilir, müziğin ritmine uygun hareketler üretilmesini vurgulayan “The Follow Game”dir. İkincisi, öğrencilerin öğretmen müziği komut olarak kullandığı, müziğin başlamasıyla hareketin başladığı, müziğin durmasıyla hareketin de durduğu, bu şekilde müziğin yönlendirmesiyle hareketin de şekillendiği ve çocukların müziğe anında yanıt verme yeteneklerini geliştirdiği düşünülen ve “hızlı cevap” olarak adlandırılabilir “The Quick Response Game”dir. Üçüncüsü ise çocukların müziğin akışını sürdürme yeteneklerini test eden, çocukların müziği ve hareketi kesintiye uğratmadan hızlı ve doğru yanıtlarla devam eden ve “yankı” olarak adlandırılabilir “The Echo Game”dir.
- Oyun çocuklara müziği daha derinlemesine anlama, çabuk tepki verme ve fiziksel olarak müziği deneyimleme fırsatı sunmaktadır. Bu oyunların ortak amacı ise; müziğin öğrencilerin

performanslarına etkilerini anlama ve geliştirmeyi amaçlamaktadır. “Müzik öğretmenleri, Dalcroze solfej teknikleri aracılığıyla öğrencilerinin daha iyi dinleyiciler ve müzisyenler olmalarına katkıda bulunabilirler” (Thomsen, 2011, 69).

- Müziğin anlaşılması ve ifade edilmesinde ritim hayati bir öneme sahiptir. Ritmik hareketler müziğin daha iyi anlaşılması ve içselleştirilmesi için kullanılmaktadır. Jimnastik ve müzik özellikle çocukluk döneminde öğrenilmesi gerekmektedir. Böylece çocuklarda kendilerini ifade etme isteği uyandırmak ve müziği deneyimlemelerini sağlamak hedeflenmektedir.
- Yapılan ritmik egzersizlerle çocukların kendilerini tanımayı ve kontrol etmelerini öğrenmeleri gerçekleşebilmektedir. Bu bağlamda, ritmik jimnastik kas sistemini eğitmek, bedeni (müziği daha iyi anlamak ve ifade etmek için) hazırlamak amacıyla kullanılmaktadır. Bu aktiviteler sağlık, uyum ve mutluluk getirmektedir. Müziğe yetişkinlik dönemine başlayarak aynı faydaları elde etmek zordur. Jimnastik sağlığı desteklerken müzik uyum ve sevinci ifade eder. Her ikisi de aşırı çalışmadan kaçınmaya yardımcı olur ve insanlara olumlu tepkiler kazandırır. Müzik, jimnastik gösterilerini zenginleştirip ritim, tema ve duygu ekleyerek etkileyici ve estetik performanslar oluşturabilir (Dalcroze,1931).
- Müzik eğitiminin öğrencilerin müziği duymalarını ve müzik olaylarını algılamalarını içermesi gerekir. Şarkılar okul çocukları için doğal bir uygulama haline getirilmelidir. Şarkı söyleme ve müzik okul müfredatının bir parçası olmalıdır. Çocuklar sadece müziği çalmak veya söylemekle değil, aynı zamanda müziği dinlemekle de ilgilenmelidir. Öğretmenler öğrencilerine iyi müziği dinlemenin keyfini yaşatabilirler. Bu sayede öğrencilerin eleştirel yeteneklerini geliştirebilirler (Dalcroze,1931).
- Çocukların okuldan getirdikleri şarkılar aile yaşamını zenginleştirerek ailenin bir araya gelmesini sağlayabilir. Şarkılar, evdeki atmosferi canlandırabilir, yükseltebilir, aydınlatabilir ve aileyi bir araya getirebilir. Şarkı söyleme ve müziği dinleme zevkinin bir çocuk tarafından geliştirilmesi durumunda, bu zevk ömür boyu sürdürülebilir. Creech (2016), ailelerin çocuklarının müziksel yeteneklerini geliştirmelerine yardımcı olmalarını “davranışsal destek, bilişsel/zihinsel destek ve kişisel destek” olmak üzere üç ana kategoriye ayırmaktadır. Davranışsal destek, ailelerin somut davranışlarla çocuklarının müziksel gelişimini desteklemeyi içerir. Bu, müzik derslerine katılım sağlama ve çalgı çalma pratiği gibi somut eylemleri içerir. Bilişsel destek, çocukların müziksel anlayışlarını geliştirmeyi amaçlar. Bu, müziği analiz etmelerine veya müzik terimlerini öğrenmelerine yardımcı olarak, çocukların müziği daha derinlemesine anlamalarına ve müziksel zekâ kazanmalarına odaklanır. Kişisel destek, çocukların müziğe olan ilgisini ve motivasyonunu artırmayı hedefler. Bu, çocukların müziğe duydukları ilgiyi destekleyerek, onların müzikle bağlarını güçlendirmeyi içerir. Bu kategori ailelerin çocuklarının müziğe olan ilgilerini ve eylemlerini takdir etmelerini içerir. Çocuklar müziğe teşvik amacıyla ödüllendirmeler sağlanarak desteklenebilir. Her bir destek türü kendi içinde belirli bir odak noktasına sahiptir ve bu parçalı yaklaşım, her bir destek türünün özelliklerini daha net bir şekilde ortaya koyar. Creech (2016), kişisel desteğin öğrencilerin, ebeveynlerin ve öğretmenlerin hepsi için uzun vadeli sonuçlar doğurabilen bir alan olduğunu da belirtmektedir.
- Müzik toplumsal düzeyde daha fazla önemsenmeli ve geliştirilmelidir. Müzik insanların yaşamlarını zenginleştirir. Müzik eğitim sisteminde daha fazla yer bulmalıdır. Bilimsel bir eğitim sanata olan takdiri artırarak toplumun zihniyetini dönüştürebilir (Dalcroze, 1931).

## Sonuç ve Öneriler

Dalcroze müzik becerilerinin çocuklarda derinlemesine saklı olabileceğini ve müziğe duyarlılık üzerine eğitimin önemini vurgulamaktadır. Bu çalışmada müzik yeteneğinin sadece sesleri tanımaktan daha fazlasını içerdiği ve müziksel kulağın sadece notaların değişen yüksekliklerini ayırt etmekle sınırlı olmadığı ifade edilmektedir. Çocukların müziği hissetmeyi ve içselleştirmeyi öğrenmeleri gerektiği, işitsel duyumların kas duyumları ile tamamlanması gerektiği vurgulanmaktadır. Çocukların gelişimi üzerindeki müzik eğitiminin önemini vurgulayan bu çalışma ebeveyn ve öğretmenlere yöneliktir. Çevresel etkilerin önemi ve ebeveynlerin çocuklarının müzik becerilerini farklı yöntemlerle geliştirebilecekleri önerileri sunmaktadır.

Dalcroze’ un yaklaşımı ve önerileri EÇME’ yi daha anlamlı ve eğlenceli bir hale getirme potansiyeli sunarak ebeveyn ve öğretmenlere çocukların müzik eğitimi için yapabileceklerinin sanıldığı kadar kısıtlı olmadığını hatırlatması bakımından önemli görülmektedir. Müzik eğitiminde sunulan bu öneriler çocuklara, müziği aktif bir katılım gerçekleştirerek tanımaları ve deneyimlemeleri açısından önemli bir rehberlik sunmaktadır. Dalcroze’ un önerileri, müziği sadece bir ders olmaktan ziyade bir yaşam biçimi olarak benimsemeyi teşvik etmektedir. Bu, müziğin yaşamın içinde yer alması ve günlük hayatla

ilişkilendirilmesi anlamına gelmektedir. Ebeveynler ve öğretmenler; müziğin beden, zihin, duygusal, sosyal ve dil gelişimine olan katkılarını düşünerek bu önerileri doğrultusunda çocukların müziği daha derinlemesine keşfetmelerine ve ifade etmelerine yardımcı olabilirler. Gelecek nesillere müziğin önemini ve sanatsal mutluluğu aktarmak için çaba harcanması gerekmektedir. Bu öneriler insanların gelecek nesiller için sorumluluk taşıdığı vurgulamakta, geleceğin gelişimine katkıda bulunmak ve daha iyi bir toplum yaratmak için müziğin eğitimde daha fazla yer bulması gerektiğini savunmaktadır. Çocukların müziksel gelişiminde onlara eşlik eden öğretmen ve ebeveynlere EÇME' de daha bilinçli ve faydalı bir rehberlik sağlayabilmeleri için kaynak ve eğitim imkânları artırılmalıdır.

- Çocukların müziği eğlenceli bir atmosferde etkileşimli deneyimler yaşayarak keşfetmelerini sağlamak için etkili araç ve materyaller geliştirilmesi önerilmektedir.
- Müziğin beden aracılığıyla deneyimlenmesi eğitimi ve ebeveynler için önemli bir odak noktası olmalıdır. Dalcroze'un da özellikle üzerinde durduğu yaklaşımın ana unsurları olarak görülebilen ritim, melodi ve hareketin birleştiği, müziğin algılanması ve dışavurumunda işitsel ve motor becerilerin güçlü bağlantılar kurduğu (Hodges & Gruhn 2012) özgün etkinliklerde çocukların müziği bedenleriyle deneyimlemeleri sağlanmalıdır.
- Çalışmanın verilerine bakıldığında müziği sadece bir yetenek olarak değil yaşam tarzı olarak benimsemenin, çocukların yaratıcılığını geliştirerek daha duyarlı ve farkındalığı yüksek bireyler olmalarını destekleyeceği düşünülmektedir.
- Bu öneriler hem Dalcroze'un yaklaşımının uygulanabilirliği hem de EÇME' nin kalitesini artırmaya yönelik önemli bir adım olarak düşünülebilir.
- Müziğin bilişsel, duygusal, sosyal ve motor beceriler gibi çocuğun tüm gelişim alanları üzerinde olumlu etkileri vardır. Bu çalışma, müzik eğitiminin çocukların yaratıcı ve problem çözme becerilerini geliştirmesi, kültürel farkındalık kazandırması, kendini ifade etme yeteneğini artırması ve alternatif çözüm yolları üretme becerisi sağlaması gibi nedenlerle ebeveyn ve öğretmenlerin müzik eğitimine daha fazla odaklanmaları gerektiği konusunda farkındalık yaratmayı amaçlamaktadır.
- Çalışmanın aynı zamanda bazı sınırlılıkları da doğurduğu düşünülmektedir. Dalcroze'un müzik eğitimine yönelik önerilerini içermesi bakımından öznel bir bakış açısı sunabilmesi ve belli bakış açısına odaklanması genellemeler yapılmasını zorlaştırabilir. Buna ek olarak sınırlı bir literatüre odaklanmış olabileceği, tek bir yaklaşımı içermesi geniş bir perspektifin eksikliğine işaret edebilir.

Bu çalışmanın sınırlılıkları, gelecekteki araştırmacılar tarafından dikkate alınmalıdır. Özellikle, müzik eğitimi üzerine yapılan bu tür çalışmalarda, metodolojik sınırlılıkların farkındalığı önemlidir. Gelecekteki çalışmalarda, araştırmacılar daha geniş bir literatür taraması yapmalı ve farklı müzik eğitimi yöntemlerine dair kuramcı önerileri de içermelidir. Bu, mevcut bilgiye katkı sağlamak ve müzik eğitimi alanında daha kapsamlı bir perspektif sunmak açısından önemlidir. Araştırmacılar, mevcut çalışmada gözlemlenen olası eksiklikleri gidermeye yönelik daha kapsamlı çalışmalar yapmalıdır. Özellikle, müzik eğitiminin belirli yönlerine odaklanarak, eksik veya zayıf noktaları anlamak ve bu alandaki bilgi boşluklarını doldurmak için çaba harcanmalıdır. Müziğin duygusal bir ifade olduğu, çocukların müzikle erken yaşta tanışması, okullarda daha fazla önemsenmesi, eğitiminin daha erken yaşlarda başlaması ve yakın çevrenin bu süreçte ne kadar önemli olduğu unutulmamalıdır.

### Kaynakça/Reference

- Abramson, R. M. (1980). Dalcroze-based improvisations. *Music Educators Journal*, 66(5), 62-68.
- Aksan, M., & Gün, E. (2022). Okulöncesi dönem müzik eğitimi ve Dalcroze yaklaşımı. T. Yazıcı & K. D. Tankız (Edt.), *Güzel sanatlarda güncel araştırmalar* (ss. 20-36). Gece Kitaplığı.
- Alperson, R. (1995). *A qualitative study of Dalcroze eurhythmics classes for adults*. ProQuest Dissertations & Theses Global. (ProQuest No: 304209850)
- Anderson, W. T. (2012). The Dalcroze approach to music education: Theory and applications. *General Music Today*, 26(1), 27-33. <https://doi.org/10.1177/1048371311428979>
- Arnold, K. D., & Subotnik, R. F. (1994). Lessons from contemporary longitudinal studies. *Beyond Terman: Contemporary longitudinal studies of giftedness and talent*, 437-451.
- Barrett, J. S., Schachter, R. E., Gilbert, D., & Fuerst, M. (2022). Best practices for preschool music education: Supporting music-making throughout the day. *Early Childhood Education Journal*, 50(3), 385-397.
- Berger, L. M. (1999). *The effects of Dalcroze eurhythmics instruction on selected music competencies of third- and fifth-grade general music students* (Unpublished doctoral dissertation). University of Minnesota.
- Bloom, B.S. (1985). *Developing talent in young people*. Ballantine Books.



- Bolduc, J., Gosselin, N., Chevrette, T., & Peretz, I. (2021). The impact of music training on inhibition control, phonological processing, and motor skills in kindergarteners: a randomized control trial. *Early Child Development and Care*, 191(12), 1886-1895.
- Brandt, A., Gebrian, M., & Slevc, L. R. (2012). Music and early language acquisition. *Frontiers in psychology*, 3, 327. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2012.00327>
- Brody, V. A. (1953). The Role of body-awareness in the emergence of musical ability; its application to music education, the college basic music course, and critic teaching. *Journal of Research in Music Education*, 1(1), 21-29.
- Büyükönenç Polat, B. (2018). Okul öncesi müzik eğitiminin önemi ve eğitim yöntemleri. *Afyon Kocatepe Üniversitesi Akademik Müzik Araştırmaları Dergisi*, 4(7), 52-64.
- Caldwell, T. (1993). A Dalcroze perspective on skills for learning. *Music Educators Journal*, 79(7), 27-29. <https://doi.org/10.2307/3398612>
- Campbell, P. S. & Scott-Kassner, C. (2009). *Music in Childhood: From Pre-school Through the Elementary Grades* (3rd edn). Schirmer Books.
- Campbell, P. S. & Scott-Kassner, C. (2002). *Music in Childhood: From Preschool to the Elementary Grades* (2nd edn). Schirmer Books.
- Clarke, E. DeNora, T. & Vuoskoski, J. (2015). Music, empathy and cultural understanding. *Physics of Life Reviews*, 15, 61-88.
- Coşkun, F. (2018). İzmir'deki Türk sanat müziği amatör korolarının insan yaşamındaki yeri, *Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı Dergisi*, (12), 83-9.
- Crumpler, S. E. (1982). The effect of Dalcroze eurhythmics on the melodic musical growth of first grade students. ProQuest Dissertations & Theses Global. (ProQuest No: 303242570)
- Csikszentmihalyi, M., Rathunde, K., & Whalen, S. (1993). *Talented teenagers: The roots of success and failure*. University of Chicago Press.
- Dalcroze Society of America. (2023). *About Dalcroze*. <https://dalcrozeusa.org/about-dalcroze/the-dalcroze-practice>
- Daly, D. K. (2022). Creativity, autonomy and Dalcroze eurhythmics: An arts practice exploration. *International Journal of Music Education*, 40(1), 105-117.
- Doxey, C., & Wright, C. (1990). An exploratory study of children's music ability. *Early Childhood Research Quarterly*, 5(3), 425-440.
- Eren, E. K. (2019). Emile Jaques-Dalcroze ve ritmik yöntemi. *Eurasian Journal of Music and Dance*, (14), 131-145.
- Feierabend, J. M. (2019). *Conversational Solfege*. <https://www.feierabendmusic.org/conversational-solfege>
- Findlay, E. (1995). *Rhythm and movement: Applications of Dalcroze eurhythmics*. Alfred Music.
- Fiske, E. B. (Ed.). (1999). *Champions of change: The impact of the arts on learning*. Arts Education Partnership. <https://play.google.com/books/reader?id=748JAQAAMAAJ&pg=GBS.PA4&hl=tr>
- Freeman, J. (2000). *Children's talent in fine art and music - England*. *Roeper Review*, 22(2), 98-101.
- Gabrielsson, A. (2016). The relationship between musical structure and perceived expression. In S. Hallam, I. Cross, & M. Thaut (Eds.), *Oxford music psychology handbook* (pp. 215-232). Oxford University Press.
- Gerry, D., Unrau, A. & Trainor, L. J. (2012). Active music classes in infancy enhance musical, communicative and social development. *Developmental Science*, 15(3), 398-407.
- Gow, G. C. (1915). Rhythm: The life of music. *The Musical Quarterly*, 1(4), 637-652.
- Göncü, İ. Ö. (2012). Okul öncesi eğitim kurumlarında müzikli dramatizasyon çalışmalarının incelenmesi. *Fine Arts*, 7(3), 226-234. <https://doi.org/10.12739/10.12739>
- Greech, A. (2016). The Role of the Family in Supporting Learning. In S. Hallam, I. Cross, & M. Thaut (Eds.), *Oxford Music Psychology Handbook* (pp. 493-507). Oxford University Press.
- Greenhead, K., Habron, J. & Mathieu, L. (2016). Dalcroze Eurhythmics: Bridging the gap between the academic and the practical through creative teaching and learning. In *Creative teaching for creative learning in higher music education* (pp. 211-226). Routledge.

- Hallam, S. (2010). The power of music: its impact on the intellectual, social and personal development of children and young people. *International Journal of Music Education*, 28(3), 269–289.
- Harrington, D. M., Chin, C. S. & Player, K. P. (2001, April). Self-reported benefits of involvement in extra-curricular artistic activities in adolescence. Poster presented at the biennial meeting of the Society for Research in Child Development in Minneapolis, MN.
- Hetland, L. (2000). Learning to make music enhances spatial reasoning. *The Journal of Aesthetic Education*, 34, 179–238.
- Hodges, D. A. (2016). Bodily responses to music. In S. Hallam, I. Cross, & M. Thaut (Eds.), *Oxford music psychology handbook* (pp. 183-196). Oxford University Press.
- Hodges, D., & Gruhn, W. (2012). Implications of neurosciences and brain research for music teaching and learning. In G. E. McPherson & G. F. Welch (Eds.), *The Oxford handbook of music education* (Vol. 1) (pp. 205-223). New York: Oxford.
- Houlahan, M. & Tacka, P. (2015). *Kodály in the fifty classroom: Developing the creative brain in the 21st century*. Oxford University Press.
- Jaques-Dalcroze, E. (1931). *Rhythm, music, and education* (3rd ed.). Translated by Harold F. Rubinstein. G. P. Putnam's Sons, The Knickerbocker Press.
- Jaques-Dalcroze, E. (1912). *The Eurhythmics of Jaques-Dalcroze*. Introduction by Professor M. E. Sadler, Vice-Chancellor of the University of Leeds. Constable & Company Ltd.
- Jentschke, S. (2016). The Relationship between music and language. In S. Hallam, I. Cross, & M. Thaut (Eds.), *Oxford music psychology handbook* (pp. 343-355). Oxford University Press.
- Johnson, M. D. (1993). Dalcroze Skills for All Teachers: The Jaques-Dalcroze approach can be a valuable addition to any music teacher's method. *Music Educators Journal*, 79(8), 42-45.
- Juntunen, M., & Hyvönen, L. (2004). Embodiment in musical knowing: How body movement facilitates learning within Dalcroze Eurhythmics. *British Journal of Music Education*, 21(2), 199-214.
- Juntunen, M. L. (2020). Ways to enhance embodied learning in Dalcroze-inspired music education. *International Journal of Music in Early Childhood*, 15(1), 39–59.
- Juslin, P. N. (2016). Emotional reactions to music. In S. Hallam, I. Cross, & M. Thaut (Eds.), *Oxford music psychology handbook* (pp. 197-213). Oxford University Press.
- Kaçmaz, D., & Çağlar, B. (2022). Koro müziği eğitimi ve özgüven kavramı üzerine kuramsal bir inceleme. *Eurasian Journal of Music and Dance*, (20), 163-176.
- Kandır, A., & Türkoğlu, D. (2015). MEB 2013 Okul öncesi eğitim programı'nın müzikal becerilerin gelişimi yönünden değerlendirilmesi. *Hacettepe University Faculty of Health Sciences Journal*. 1(2), 339-350.
- Karaol, E. (2013). Perküsyon destekli piyano ve müzik teorisi programı. *Academic Sığır/Akademik Bakış*, 38.
- Lazdauskas, H. (1996). Music makes the school go'round. *Young Children*, 51(5), 22-23.
- Linnavalli, T., Putkinen, V., Lipsanen, J., Huotilainen, M., & Tervaniemi, M. (2018). Music playschool enhances children's linguistic skills. *Scientific Reports*, 8(1), 1-10.
- Lorenzo, O., Herrera, L., Hernández-Candelas, M. & Badaea, M. (2014). Influence of music training on language development. A longitudinal study. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 128, 527-530.
- Mead, V. H. (1996). More than mere movement dalcroze eurhythmics. *Music Educators Journal*, 82(4), 38–41.
- Muhonen, S. (2014). Songcrafting: A teacher's perspective of collaborative inquiry and creation of classroom practice. *International Journal of Music Education* 32(2), 185–202.
- Orsmond, G. I., & Miller, L. K. (1999). *Cognitive, Musical and Environmental Correlates of Early Music Instruction*. *Psychology of Music*, 27(1), 18–37.
- Özal, K. (2007). *Dalcroze metodu*. Müzik Eğitimi Yayınları.
- Özay, S. (2022). Dalcroze eurhythmics yaklaşımı. E., E., Kaya (Edt.), *Müzik eğitiminde öğretim yaklaşım ve yöntemleri* (ss. 7-16). Eğitim Yayınevi.
- Özel, Y. (2018). *Farklı enstrüman çalan müzisyenlerde vücut farkındalığı ve üst ekstremitte fonksiyonlarının incelenmesi* [Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi]. Hasan Kalyoncu Üniversitesi.

- Özeke, S. (2017). Erken çocukluk döneminde müzik eğitimi modeli ve çocuk gelişimi üzerindeki etkilerine bir örnek: Music Together® programı. *İnsan Bilimleri Dergisi*, 14(2), 1035–1044.
- Özkale, B. (2010). *Ritim çalışmalarının altı yaş çocuklarının bilişsel becerilerine etkisi* [Doktora tezi, Marmara Üniversitesi]. YÖK Tez Merkezi.
- Özmenteş, G. (2007). Müzikte beden-zihin ilişkisi. *ICANAS 38, Uluslararası Kuzey Asya ve Afrika Çalışmaları Kongresi* (ss.627-647). Ankara, Türkiye.
- Özmenteş, G. (2021). Jacques-Dalcroze yöntemi'nin zaman ötesi eğitimsel ve kültürel bileşenleri: Hermenötik bir bakış. N. Kalyoncu (Edt.), *Müzik eğitiminde çok bileşenli pedagojik yaklaşımlar ve öğretme-öğrenme yaklaşımları* (ss. 79-113). Nobel Akademik Yayıncılık.
- Özmenteş G, & Bilen S. (2005). Dalcroze Eurhythmics öğretiminin müziksel beceriler, müzik dersine ilişkin tutumlar ve müzik yeteneğine ilişkin özgüven üzerindeki etkileri. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6(10), 87 - 102.
- Peralta, L. (2018). Benefits of Music to the Brain. <https://savethemusic/research/benefitstothebrain.org>
- Piaget, J. (1962). *Play, dreams, and imitation in childhood*. Norton Library.
- Pitt, J. (2020). Communicating through musical play: combining speech and language therapy practices with those of early childhood music education – the SALTMusic approach. *Music Education Research*, 22(1), 68–86. <https://doi.org/10.1080/14613808.2019.1703927>
- Radocy, R. E. & Boyle, J. D. (2012). *Psychological foundation of music behavior* (5th ed.). Charles C. Thomas.
- Rickard, N. S., Vasquez, J. T., Murphy, F., Gill, A., & Toukhsati, S. R. (2010). Benefits of a classroom based instrumental music program on verbal memory of primary school children: a longitudinal study. *Australian Journal of Music Education*, 1, 36-47.
- Roach, D. W. (1980). Dalcroze eurhythmics: Active musicianship training. *American Music Teacher*, 29(3), 42–44.
- Ruokonen, I., Tervaniemi, M. & Reunamo, J. (2021). The significance of music in early childhood education and care of toddlers in Finland: An extensive observational study. *Music Education Research*, 23(5), 634-646.
- Schellenberg, E. G. (2001). Music and nonmusical abilities. *Annals of the New York Academy of Sciences*, 930(1), 355-371.
- Seitz, J. A. (2005). Dalcroze, the body, movement and musicality. *Psychol. Music*, 33, 419–435.
- Sloboda, J. A. & Howe, M. J. A. (1991). Biographical precursors of musical excellence: an interview study. *Psychology of Music*, 19(1), 3–21.
- Sloboda, J. A., Davidson, J. W., Howe, M. J., & Murphy, P. (2000). Is everyone musical. *Learners, learning and assessment*, 46-57.
- Thomsen, K. M. (2011). Hearing is believing. *Music Educators Journal*, 98(2), 69–76.
- Tunçeli, H. İ., & Zembat, R. (2017). Erken çocukluk döneminde gelişimin değerlendirilmesi ve önemi. *Eğitim Kuram ve Uygulama Araştırmaları Dergisi*, 3(3), 1-12.
- Tunçer, D. Ö., & Doğrusöz, N. (2013). 36-72 aylık çocuklar ile Dalcroze yaklaşımı: Oyun örnekleri. *Akademik Bakış Dergisi*, 36, 1-20.
- Türkmen, E. F. (2016). *Müzik eğitiminde öğretim yöntemleri*. Pegem Akademi.
- Wang, D. P. C. (2008). The quantifying analysis of effectiveness of music learning through the dalcroze musical method. *US-China Education Review*, 5(9), 32-41.
- Wilson, F. R. (1986). *Tone Deaf and All Thumbs?* Viking Press. Dalcroze Society of America. (2023). *About Dalcroze*. <https://dalcrozeusa.org/about-dalcroze/the-dalcroze-practice>

## EXTENDED ABSTRACT

### Introduction

In Turkey, the early childhood period typically spans from 0-6 years, with some sources extending it to 0-8 years (Tunçeli & Zembat, 2017). However, this study defines early childhood as the age range of 0-10 years, including preschool and primary school years. Music education during this period is crucial for integrating music into children's lives and fostering exploration and expression of music. Emile Jaques-Dalcroze's approach emphasizes experiential learning, aiming to internalize music and enhance creative expression (Jaques-Dalcroze, 1931).

Research on Dalcroze's approach highlights its effectiveness across various domains, including early childhood education, rhythmic education, learning skills, creativity, and teaching methods (Juntunen & Hyvönen, 2004; Aksan & Gün, 2022; Büyükgönenç Polat, 2018; Alperson, 1995; Caldwell, 1993; Daly, 2022; Özmenteş, 2021; Johnson, 1993; Findlay, 1995). The data collection process involved a literature review integrating Dalcroze's principles with studies on music education and early childhood development.

Dalcroze's method, centered on integrating movement with music, offers a holistic learning experience. Despite its effectiveness, its implementation in Turkey remains limited, particularly in institutions like the Istanbul Mimar Sinan Fine Arts University State Conservatory.

In summary, early childhood music education plays a crucial role in cognitive, emotional, social, and motor development. Activities such as singing, playing instruments, and movement, aligned with Dalcroze's approach, are considered best practices. Music serves as a means of emotional expression and social interaction, contributing to various aspects of children's development.

### Emile Jaques-Dalcroze's Recommendations for Teachers and Parents

The "Music and The Child" section of Dalcroze's book "Rhythm, Music and Education," first published in 1921 and translated from French to English by Harold F. Rubinstein in 1931, contains recommendations regarding music education for children. These recommendations aim to help parents and teachers develop strategies to increase children's interaction with music, stimulate early interest in music, enhance music sensitivity, and support children's musical abilities. According to Dalcroze, Let's analyze the effects of globalization on cultural diversity. Globalization, as a multifaceted phenomenon, has undoubtedly transformed the landscape of cultural diversity. Through the interconnectedness facilitated by technological advancements, various cultures have been exposed to one another like never before. This exposure has led to both positive and negative consequences.

On the positive side, globalization has promoted cultural exchange, fostering an environment where different traditions, beliefs, and practices can be shared and appreciated on a global scale. This has enriched the collective human experience, leading to cross-cultural understanding and tolerance.

However, globalization has also been associated with the homogenization of cultures. As Western ideals and consumerism spread worldwide, traditional customs and languages face the risk of erosion. This phenomenon, often referred to as cultural imperialism, raises concerns about the loss of cultural identity and the commodification of heritage.

Moreover, globalization has influenced cultural industries and artistic expressions. While it has provided opportunities for artists to reach wider audiences and collaborate across borders, it has also introduced challenges such as cultural appropriation and unequal representation. The dominance of Western cultural products in the global market can overshadow the voices of marginalized communities, perpetuating power imbalances.

In conclusion, the impact of globalization on cultural diversity is complex and multifaceted. While it has facilitated greater interconnectedness and cultural exchange, it has also posed challenges to the preservation of cultural heritage and identity. Therefore, it is crucial to approach globalization with sensitivity and consideration for its implications on diverse cultures worldwide."

### Conclusion and Recommendations

This study delves into the recommendations proposed by Dalcroze regarding music education and its profound influence on child development. It emphasizes the potential of Dalcroze music skills to be deeply ingrained in children and underscores the importance of education on musical sensitivity. It suggests that musical ability encompasses more than just recognizing sounds and that musical ear training extends beyond distinguishing changing pitches of notes. It highlights the necessity for children

to learn to feel and internalize music, emphasizing the complementarity of auditory perceptions with muscle sensations. This study, emphasizing the importance of music education in children's development, is directed towards parents and educators. It offers suggestions on the significance of environmental influences and provides recommendations for parents to enhance their children's musical skills through various methods.

Dalcroze's approach and recommendations are considered significant in reminding parents and educators that there are broader possibilities for children's music education to be more meaningful and enjoyable. These suggestions in music education provide crucial guidance for children to actively engage with and experience music. Dalcroze's recommendations encourage the adoption of music as not just a subject but a way of life, integrating music into daily activities. Parents and teachers, considering the contributions of music to physical, mental, emotional, social, and linguistic development, can assist children in exploring and expressing music more deeply.

Efforts should be made to increase resources and educational opportunities for teachers and parents accompanying children's musical development, enabling them to provide more conscious and beneficial guidance in early childhood music education. Effective tools and materials should be developed to facilitate children's exploration of music in a fun atmosphere of interactive experiences. Experiencing music through the body should be a significant focus for educators and parents. Original activities that combine rhythm, melody, and movement, as emphasized by Dalcroze, should be provided to allow children to experience music with their bodies.

It is believed that embracing music not only as a talent but as a lifestyle will support children's creativity, making them more sensitive and aware individuals. These suggestions can be considered both as an application of Dalcroze's approach and as an important step towards enhancing the quality of early childhood music education. Music has positive effects on various aspects of a child's development, including cognitive, emotional, social, and motor skills. This study aims to raise awareness among parents and teachers about the need to focus more on music education due to its ability to enhance children's creativity, problem-solving skills, cultural awareness, expressive abilities, and alternative solution-finding skills.

However, the study also has some limitations. Due to its inclusion of Dalcroze's recommendations for music education, it may offer a subjective perspective and focus on a particular viewpoint, making generalizations difficult. Additionally, it may have focused on a limited literature, indicating a lack of a broad perspective by incorporating only one approach. These limitations should be considered by future researchers. In particular, awareness of methodological limitations is crucial in such studies on music education. In future studies, researchers should conduct a broader literature review and include theoretical recommendations for different music education methods to contribute to existing knowledge and offer a more comprehensive perspective on music education. Researchers should conduct more comprehensive studies to address possible deficiencies observed in the current study, particularly focusing on specific aspects of music education to understand and fill knowledge gaps in this field. It should not be forgotten that music is an emotional expression, children should be introduced to music at an early age, it should be given more importance in schools, education should start at an earlier age, and the importance of the immediate environment in this process should not be overlooked.

### **Etik Onay**

Bu araştırma, "Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi" ne uygun olarak yürütülmüştür. Söz konusu yönergenin "Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Davranışlar" başlıklı ikinci bölümünde belirtilen herhangi bir etik ihlal meydana gelmemiştir. Çalışma, insanlar veya hayvanlar üzerinde deneysel bir işlem içermediği için etik kurul izni gerektirmemektedir.

### **Çatışma Beyanı**

Bu çalışmada herhangi bir kişi veya kurumla finansal ya da kişisel bir bağlantı bulunmamaktadır. Araştırmanın sonuçları bağımsız olarak sunulmuş olup, herhangi bir çıkar çatışması olmadığı vurgulanmaktadır. Bu çalışma, nesnel bir bakış açısıyla bilimsel bir araştırmanın ürünü olarak sunulmuştur.



